

DIE BRÜCKE

NACHRICHTENBLATT DER MISSIONSARBEIT UNTER
MIGRANTEN IN LEIPZIG

4.Quartal 2013

Und es werden kommen von Osten und von Westen, von Norden und von Süden, die zu Tisch sitzen werden im Reich Gottes. (Lukas 13,29)

Am 24. Dezember werden sich wieder einige Gemeindeglieder und einige Fremde um einen schwarzen afrikanischen Topf versammeln. Was wohl dieses Jahr aus unserem Eintopf hervorgezaubert wird? Dabei geht es in dieser Einladung nicht um das Essen, sondern um das, was außerdem noch passiert. Es geht um die wunderbare Einladung, die Gott zu uns Menschen kommen lässt. Es geht um Christi Geburt. Lesen Sie in dieser Ausgabe, was es mit dem schwarzen Topf auf sich hat. Lesen Sie weiter auch, wie Perser in Deutschland Weihnachten feiern.

Hugo Gevers
Zollikoferstr. 21,
04315 LEIPZIG
Tel. 0341 2467685
Mobil: 015771663650
Email:
hugo.gevers@gmail.com

Homepage:
www.die-bruecke-leipzig.de/

Facebook: Pol
Die Brücke

Ein Topf mit drei Beinen

In Südafrika wird beim Kochen auf offenem Feuer oft ein dreibeiniges *potjie* (Töpfchen) benutzt. Die christliche Kirche hat eine gewisse Ähnlichkeit mit diesem *potjie*. Wie im *potjie* das sogenannte *potjiekos* (Eintopf) vorbereitet wird, so wird in der Kirche das Lebensbrot bereit gestellt, **Jesus Christus**. Über ihn heißt es in der Apostelgeschichte (Kapitel 4, 12): „Und **in keinem**

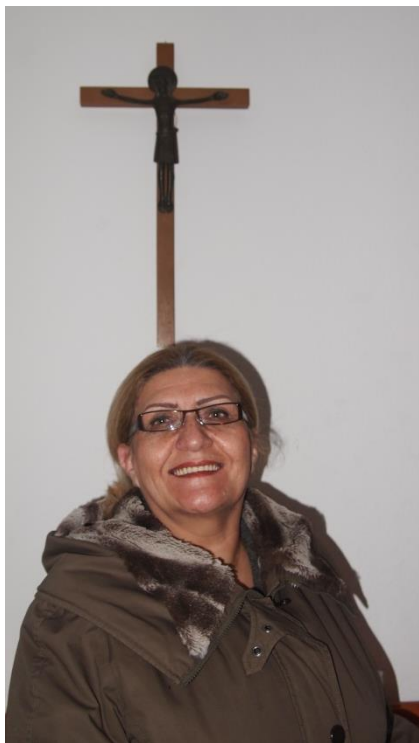
andern ist das Heil, auch ist kein anderer Name unter dem Himmel den Menschen gegeben, durch den wir sollen selig werden.“ Er ist der Herr und Diener der Kirche, ohne ihm läuft gar nichts. Eine Kirche ohne Christus ist wie ein Topf ohne Inhalt, nutzlos. Probleme gibt es weiter - beim Kochen wie bei der Kirche - wenn eines der Beine vom *potjie* fehlt. Dann kippt das *potjie* um und der Inhalt geht verloren. Bei der Kirche heißen diese drei Beine: **Gottes Wort, Gottes Gnade, von Gott geschenkter Glaube**. Wenn Gottes Wort in der

Kirche nicht gilt, wird es mit der Meinung von Menschen ersetzt. Die werden dann wichtig, Christus aber unwichtig. Sollen wir nicht aus Gnade, sondern durch unsere Werke gerettet werden, passiert Ähnliches. Was Christus für uns gemacht hat, wird klein und bedeutungslos. So ist es auch beim Glauben. Wenn wir uns im Glauben nicht an dem, was Christus über uns sagt und für uns tut fest klammern, verschütten wir Christus und bauen auf Sand. Christus ist der Inhalt, das worum es in seiner Kirche geht. Die drei Beine - Gottes Wort, seine Gnade, der Glaube - halten ihn für uns bereit.

WICHTIG! WICHTIG! WICHTIG! WICHTIG! WICHTIG!

Nächstes Jahr wird unsere Brücke mit dem Liturgischen Kalender der St. Trinitatisgemeinde erscheinen. Es kommt eine ganz neue Kreation zum Vorschein. Wir warten in Spannung!

Weihnachten mit und unter vielen Nationen und Persern in Deutschland

„Ich heiße Musavi Sedeghi Delaram. Seit 6 Jahren lebe ich in Deutschland. Ich liebe die Weihnachtszeit! Auf dem Weihnachtsmarkt gibt es herrliche Düfte und viel Interessantes zu sehen. Weihnachten macht mich aber auch traurig, denn es erinnert mich an das persische Now-Rouz-Fest (persisches Neujahrsfest). Das-Now-Rouz-Fest ist wie das Weihnachtsfest ein Familienfest. Die Themen Licht und Finsternis spielen eine ähnlich große Rolle. Licht und Finsternis berühren mich auch in der Weihnachtszeit stets neu. Einmal ist mein Herz voller Licht und Fröhlichkeit, weil ich weiß, dass Gott in Jesus Christus Mensch geworden und mir ganz nah gekommen ist. Dennoch empfinde ich auch Finsternis und

Traurigkeit, denn ich hätte das Fest so gern mit meiner Familie gefeiert, die weit weg von mir ist. Meine Familie kann die Geburt des Gottessohnes nicht feiern, alle, die zu ihr gehören, sind von Geburt an Muslime. Dennoch freue ich mich, das Weihnachtsfest unter Christen feiern zu dürfen. Meine Glaubensgeschwister sind inzwischen wirklich meine Brüder und Schwestern

geworden.”

Viele iranische Christen hier und in anderen Ländern empfinden wie Frau Delaram. In Iran wird Weihnachten nur unter armenischen Christen öffentlich gefeiert. Dennoch gibt es in einigen wenigen Läden den Baba Noel (Weihnachtsmann) und den Tannenbaum zu sehen. In muslimischen Ländern wird gerade in der Weihnachtszeit negativ über Christen geredet. Nicht selten hört man in den islamischen Medien, dass die Christen eigentlich ein heidnisches Fest feiern (das Weihnachtsfest und auch der Weihnachtstermin, so meint man belegen zu können, gehen auf die römischen Saturnalien zurück). Wenn man das Weihnachtsfest zusätzlich so schildert, als ginge es dabei nur um üppiges Essen und Trinken – wie es la leider vielfach der Fall ist –, dann hat man ein gutes Argument gegen das Christentum überhaupt.

Interessant ist, dass das Weihnachtsfest selbst unter Christen nicht immer gefeiert wurde. In den ersten Jahrhunderten finden wir zum Beispiel keinen Beleg dafür, dass Weihnachten gefeiert wurde. Das Fest selbst wurde im 17. Jahrhundert von den Puritanern verboten; sie können den Muslimen die Hand reichen: Ihre Ablehnung des Weihnachtsfestes gleicht derjenigen, die heute im Islam gebräuchlich ist.

Das alles sollte uns nicht allzu sehr beschäftigen. Was uns allerdings bewegen sollte, ist Gottes Wort, das uns in richtige Weihnachtsstimmung bringen kann! Dort lesen wir von dem Wunder der Geburt Jesu. Der Engelsgesang lässt uns mit einstimmen, wir folgen dem staunenden Blick der Hirten und Weisen vor der Krippe! An der Krippe feiern wir Weihnachten! Nicht auf säkularen Feiern und Weihnachtsmärkten. An der Krippe trifft sich die Familie Gottes. Dort treffen wir auch unsere persischen Brüder und Schwestern! Die Letztgenannten freuen sich immer wieder, wenn sie sagen dürfen: Es waren Perser, die dem Christuskind zuerst huldigten! Die deutschen Gemeindeglieder hingegen freuen sich, dass richtige Perser als Weise aus dem Morgenland am Krippenspiel mitwirken.

In Iran finden sich ebenfalls Christen, die dem Christuskind anbetend lobsingend. Die armenischen Christen tun das ganz frei und offen. Muslime, die zum Christentum konvertiert sind, können dies nur unter extremer

Lebensgefahr. Mittlerweile ist es eine traurige iranische Tradition geworden, dass gerade in der Weihnachtszeit viele Pastoren mit ihren Gemeindegliedern verhaftet, gefoltert und sogar getötet werden. Inzwischen sind aber so viele Iraner – im Land selbst wie auch im Ausland – Christen geworden, dass der Staat sie früher oder später als zum Christentum Konvertierte anerkennen muss. Eine kleine Gruppe solcher Christen haben wir in Leipzig kennengelernt. Dazu gehört natürlich auch, dass wir miteinander Feste feiern. Wer erwartet, dass die Perser ein grundsätzlich anderes Weihnachtsfest als die Deutschen feiern, den muss ich leider enttäuschen, denn das Fest wird grundsätzlich so gefeiert wie in jeder anderen deutschen Gemeinde. Das Christusfest ist bei den in Deutschland lebenden Iranern wie auch bei den Christen im Iran ein Familienfest. Da die meisten Perser Flüchtlinge sind und ihre Familien in Iran zurücklassen mussten, ist es für sie oft ein trauriges Fest. Frau Delaram berichtete davon.

Deshalb geben wir uns in Leipzig besondere Mühe, um den Persern auch ein Familienfest zu ermöglichen. Seit etlichen Jahren findet eine Adventsfeier in einem abgelegenen Asylbewerberheim in Elbisbach statt. Für diese Feier werden schon Monate zuvor Altkleidung und Spielzeug gesammelt. Dann arbeiten unsere Gemeindeglieder im Asylbewerberheim zusammen mit der Heimleitung auf Hochtouren, um für alle ein Essen vorzubereiten. Zur Feier werden alle Bewohner eingeladen; sie kommen sehr gern. Es scheint, als seien zu diesem Anlass die Schranken der Feindschaft und des Hasses für einige Stunden überwunden: Muslime, Buddhisten und Christen treffen sich zum fröhlichen Miteinander.

In Leipzig wird am Christabend ein ähnliches Fest gefeiert. Mittlerweile ist es so, dass auch deutsche Gemeindemitglieder nicht immer eine Familie haben, in der sie Weihnachten feiern können. Das Missionsprojekt der Lutherischen Kirchenmission „Die Brücke“ hat sich des Schicksals armer Kinder im Osten Leipzigs angenommen. Die meisten dieser Kinder haben Familien und ein zu Hause. Die Eltern erhalten Sozialhilfe. Wenn die Familien verschuldet oder von Suchtproblemen betroffen sind, reicht das Geld nicht mehr, um die Kinder zu beschenken: Weihnachten muss ausfallen.

Einige persische Gemeindeglieder haben diese Kinder ins Herz geschlossen; so organisieren sie zusätzlich eine Weihnachtsfeier für diese Kinder. Auf diese Weise treffen sich Heimatlose mit Heimatlosen und bilden gemeinsam eine Familie. Menschen aller Herkunft finden sich zusammen. Es werden Lieder gesungen, es wird gebetet, man isst zusammen und redet über die Geburt des Gottessohnes.

Derlei Dinge sind in Deutschland noch selbstverständlich. Die Frage ist, wie lange Christen in Deutschland diese Möglichkeit noch haben. In Berlin-Kreuzberg hat man im Jahre 2013 öffentliche Weihnachtsfeste verboten. Wie kam es zu dieser politischen Entscheidung? Eine islamische Gruppe wollte an einem öffentlichen Platz in Kreuzberg das islamische Fest *id al fitr* (Fastenbrechen im Ramadan) feiern. Weil Anwohner sich über die Lautstärke der Feier beschwerten, kam es zum Verbot. Davon betroffen sind alle religiösen Feste: Auch Weihnachtsmärkte und das Aufstellen von Weihnachtsbäumen auf öffentlichen Plätzen sind verboten.

Bei solchen Entwicklungen stelle ich immer wieder mit Sorge fest, dass man auch in Deutschland durch den Islam unter Druck gesetzt wird. Dabei geht es eigentlich nicht um das Aufstellen eines Weihnachtsbaumes oder um die Durchführung eines Weihnachtsmarkts! Es geht um zentrale Themen, die im Zentrum unseres Glaubens stehen!

57 Mitgliedstaaten der Vereinten Nationen versuchen immer wieder, die Beleidigung des Propheten Mohammed in Europa unter Strafe zu stellen. Weiß man, dass es als Beleidigung des Propheten gilt, zu sagen, dass Christus Gottes Sohn ist, dass es als Beleidigung des Propheten gilt, zu sagen, dass Jesus Christus am Kreuz gestorben ist? Dabei reden wir noch gar nicht von unserer Missionsarbeit hier in Deutschland. – Noch freuen wir uns darüber, dass wir die Freiheit genießen, mit muslimischen Menschen über den Glauben zu reden und sie zum Taufunterricht und zur Taufe einzuladen. Viele von ihnen kennen nur den Christus des Korans. Wenn sie die Gelegenheit haben, den Christus der Bibel kennenzulernen, gehen ihnen die Augen auf, und sie stimmen mit uns, mit den Engeln und mit vielen anderen Christen ein in das Lob des Gottessohnes. Wie lange wird dies noch möglich sein? Schon

jetzt gibt es Menschen, die solche Missionsarbeit als schweres Vergehen ansehen ...

Die Geburt des Gottessohnes zu feiern – das sollen wir fröhlich tun! Es ist ein ganz besonderes Vorrecht und eine große Freude, dieses Fest mit so vielen verschiedenen Kulturen gemeinsam feiern zu dürfen! Frau Delaram, die ich oben zitiert habe, spricht nicht nur für sich selber, sondern für alle christlichen Perser, die das Fest mit uns feiern. Auch für sie ist es etwas Besonderes. In diesen Tagen werden auch etliche Iraner in ihrer Heimat Weihnachten feiern. Sie werden es trotz Gefahr für Leib und Leben tun. An diese Menschen werde ich denken, wenn ich in der Vorweihnachtszeit Zeuge seltsamer Diskussionen werde: Welchen Braten werden wir haben? Welche Geschenke sollen wir kaufen, welche Gäste zum Fest einladen?

Hugo Gevers

TERMINE:

Weihnachtsfeier in Elbisbach 13. Dezember 16h bis 20h

Weihnachtsfeier in der Brücke: 20. Dezember 16h

Weihnachtsfeier in der Kleiststr. 24. Dezember ab 17h nach dem Gottesdienst

WICHTIGE VORAUSSCHAU:

Im Jahre 2014 wollen wir uns unter dem biblischen Leitvers „Ihr seid der Brief Christi“ (2. Kor. 3,3) stellen. Der erste Gottesdienst mit Seminar findet am 16. Februar in der Lukaskirche statt.

WICHTIGE INFORMATIONEN

GOTTESDIENSTE IN DER GEMEINDE: sind sonntäglich um 09 Uhr 30 in der Kleist Str. 56, 04157 LEIPZIG. Sie erreichen die Gemeinde mit der Straßenbahn (Linie 12) Richtung Gohlis. Endhaltestelle. Unsere Kirche ist neben der Schwimmhalle. Gottesdienste sind hauptsächlich deutsch. Nach dem Gottesdienst wird der Gottesdienst übersetzt.

VERANSTALTUNGEN IN DER „BRÜCKE“ Sie erreichen uns mit der Straßenbahn 3 oder 1 (Richtung Taucha oder Sommerfeld) Jeweils die Haltestelle Hermannliebmannstr./Eisenbahnstr. Bibelstunde und Sozialstunde sind jeweils mit persischer und arabischer Übersetzung.

BIBELSTUNDE UND SOZIALSTUNDE: jeden Montag um 13 Uhr bis 17 Uhr in der „Brücke“ Zollikoferstr. 21, 04315 Leipzig.

JUGENDTREFF: Jeden Montag ab 17 Uhr bis 19 Uhr in der „Brücke“

KINDERGRUPPE: im zweiwöchentlichen Rhythmus mittwochs zwischen 16 Uhr 30 und 17 Uhr

SENIORENKREIS: im zweiwöchentlichen Rhythmus donnerstags ab 15 Uhr

ANDERE VERANSTALTUNGEN:

Gottesdienst und Unterricht in Elbisbach: Jeden Freitag 9 Uhr bis 11 Uhr im Asylbewerberheim in Elbisbach: Dorfstr. 32, 04651

Gottesdienst und Unterricht mit Kindergruppe in Grimma: Jeden Freitag 12 Uhr bis 16 Uhr im Asylbewerberheim in Grimma: Nerchauerstr. 3, Nerchau

AKTUELLE ÄNDERUNGEN: Unter der Homepage der „Brücke“ <http://www.die-bruecke-leipzig.de>

SPENDEN: Wenn sie unsere Arbeit mit einer Spende unterstützen wollen, können Sie das direkt auf das Konto der Lutherischen Kirchenmission tun:

Kto.-Nr.: 100 423 900

BLZ: 257 916 35

Bank: Volksbank Südheide eG

Mit dem Verwendungszweck: Leipzig

اطلاعات مهم

مراسم عبادت در کلیسا: هر یکشنبه ساعت 9:30 در خیابان کلایدست شماره 57 لایپزیک شما می توانید در آخرین ایستگاه قطار شهری خط 12 به سمت گولیس ، پیاده شوید و کلیسا را کنار استخر شنا ببایید. مراسم عبادت به زبان المانی می باشد ولی بعد از آن ،مراسم به زبان فارسی ترجمه می گردد.

مراسم ها در دفتر کلیسا : شما می توانید به دفتر با قطار شهری خط 1 یا 3 به سمت تاوخوا یا زومافلد تا ایستگاه هرمن لیپمن . ایزن بان ببایید. کلاس انجیل و امور اجتماعی به همراه مترجم فارسی و عربی.

کلاس انجیل و امور اجتماعی: دوشنبه ها از ساعت 13 تا 17 در دفتر کلیسا

بروکه. خیابان سولیکوفا 21 لایپزیک

ملاقات جوانان : دوشنبه ها از ساعت 17 تا 19 در بروکه

گروه کودکان: هر دو هفته یک بار چهارشنبه ها از ساعت 16 تا 17:30 .

محفل سالمندان: هر دو هفته یک بار پنجشنبه ها از ساعت 15.

مراسم های دیگر:

مراسم عبادت و کلاس درس در البیسباخ : هر جمعه از ساعت 9 تا 11 در خوابگاه پناهندگان البیسباخ . خیابان دورف 32

مراسم عبادت و کلاس درس به همراه کودکان در گریما : هر جمعه از ساعت 12 تا 16 در خوابگاه پناهندگان

گریما. خیابان نرشاو 3

هرگونه تغییرات را می توانید در لینک دفتر بروکه دریافت نمایید.

کمک های مالی:

اگر شما میل دارید فعالیت هایمان را با کمک های مالی حمایت کنید می توانید مستقیم به حساب بانکی دفتر تبلیغات کلیسا واریز نمایید. که در صفحه اخر اطلاعات به زبان المانی شماره حساب آمده است.

و اگر شما این امکان را داشته باشید که او را در انجیل بشناسید چشمان شما باز گشته و شما هم با ما مسیحیان یک صدا خواهید شد و پسر خدا را ستایش و شکر گذاری می نمایید. تا چه زمانی ما هنوز می توانیم این بشارت را انجام دهیم؟ برخی از ادم ها این کارها را بی فایده می دانند.

تولد عیسی مسیح یک اتفاق استثنایی است که ما ان را بایستی با خوشحالی جشن بگیریم و همه با هم از تمام فرهنگ ها و کشورها بایستی شکرگزار باشیم که اجازه ان را دریافت نموده ایم. خانم دل ارام که من در باره ایشان مطلبی عنوان کرده ام . ایشان نه فقط برای خود بلکه برای تمام ایرانی ها ان مطالب را گفته اند که با ما جشن می گیرند. همانطور این روزها برای خیلی از مسیحیان داخل ایران هم روزهای متفاوتی است با توجه به خطرات انجا انها نمی دانند چه کسانی را باید به جشن دعوت کنند و یا چه چیزهایی باید خرید نمایند؟ من می توانم انها را درک بکنم .

هوگو گورز

تقویم:

مراسم عید کریسمس در البیسباخ 16 دتسمبر ساعت 8-4
مراسم عید کریسمس در بروکه 20 دتسمبر ساعت 4
مراسم عید کریسمس در خیابان کلايست 57 از ساعت 5. بعد از مراسم عبادت

اقدام مهم:

در سال 2014 ما قصد داریم با الهام از ایه انجیل که می گوید شما همه نامه و پیام عیسی هستید 2 کورنتیان 3.3 . حرکت جدیدی انجام دهیم. بدین منظور اولین مراسم عبادت در سال جدید با یک سخنرانی در کلیسای لوکاس برگزار می شود.

بعضی از برادر خواهرهای ایرانی ما این بچه ها را از صمیم قلب دوست دارند و برای آنها مراسم را تدارک می بینند. و بدین ترتیب انهایی که سرزمین ندارند همه با هم دور هم جمع می شوند . و با هم غذا می خورند صحبت می کنند از تولد عیسی می گویند اواز می خوانند.

این فعالیت ها در المان هنوز رواج دارد ولی سوال اینجاست که تا چه زمانی می تواند اینها ادامه داشته باشد و یا ما امکان انجام ان را داشته باشیم؟ در چهارراهی در برلین به نام چهارراه کوه جشن کریسمس سال گذشته ممنوع بود. چه گونه این تصمیم سیاسی گرفته شده است؟ یک گروه مسلمانان در این روز و در این مکان می خواستند تا جشن عید فطر بگیرند. و بخاطر بلند بودن صدای جشن در این مکان همسایه ها اعتراض نمودند و باعث ممنوعیت ان شد. و نه تنها جشن در اینجا ممنوع است بلکه بازار عید و درخت کریسمس و تمام فعالیت ها ممنوع شد.

با این تغیزات من با ناراحتی اعلام می کنم که ما در المان هم توسط مسلمانان تحت فشار قرار می گیریم. این اقدام انها مراسم و درخت های عید ما را تحت شعاع قرار نمی دهد بلکه انها دقیقا با مرکز دین ما یعنی ایمان مان سرو کار دارند. 57 کشور مسلمان جهان امروزه هم سعی بر این دارند که در اروپا برای افرادی که به محمد پیامبر توهین کنند مجازات قائل شوند.

ادم می داند که همانطور که توهین به پیامبر وجود دارد برای عیسی پسر خدا و همچنین برای مرگ او بر صلیب هم وجود دارد. ولی اینجا ما نمی خواهیم از کارهای بشارتی خودمان در المان صحبت کنیم. ما اینجا فقط خوشحالیم که در کنار مسلمان ها قرار داریم و با انها ما می توانیم از ایمان مان صحبت کنیم و انها را به کلاس در غسل تعمید دعوت کنیم. خیلی از شما ها عیسی را در قران می شناسید.

با این همه خیلی از ایرانی های مسلمان چه داخل و چه خارج از ایران الان مسیحی گشته اند و این روزها را جشن می گیرند و دولت ایران یک روزی باید انها را اینگونه بپذیرد. از این ایرانی ها ما در لایپیگ در کلیسای خود داریم که ما با انها ابن ایام را جشن می گیریم. چه کسی انتظار ان را دارد که ایرانی ها دلیل دیگری برای جشن گرفتن در عید کریسمس را دارند . اگر بدین ترتیب باشد من ناامید می شوم چون انها مثل تمام کلیساهای دیگرالمانی مان این روزها را مقدس می دارند. جشن عید کریسمس برای ایرانی های المان و در ایران یک جشن خانوادگی می باشد چون ایرانی های مقیم خارج خانواده های خود را به اجبار در ایران رها کرده و به صورت یک خانواده کوچک اینجا جشن می گیرند و همینطور برای ایرانی های داخل ایران است که به صورت مخفی مراسم را برگزار می کنند. همانطوری که خانم دل ارام توضیح می دهند.

به این دلیل ما زحمت های زیادی می کشیم تا ایرانی ها در اینجا یک جشن خوب و بزرگی داشته باشند.

چند سالی می باشد که در خانه پناهندگان شهر البیس باخ مراسم آمدن عیسی را جشن می گیرند.

برای این جشن ماهها قبل لباسهای کهنه و هدیه ها جمع اوری می شود. و عضوهای کلیسای ما به همراه سرپرست هایم غذاها و جشن را آماده می کنند و برای ان روز همه دعوت هستند. توسط این کار همه افراد با توجه به اختلافات موجود و دین های مختلف مثل مسلم بودایی مسیحی دور هم جمع شده و جشن می گیرند و گویی در این چند ساعت در همه جا صلح است.

تقریبا همچنین مراسمی را ما در لایپیگ در بروکه داریم برای کسانی که در این شب نمی توانند در کنار خانواده و یا به هر دلیل دیگر جشن بگیرند.

ما اینجا در بروکه در شرق لایپیگ برای بچه های که پدر و مادر انها پول کافی برای برگزاری جشن و یا هدیه برای انها ندارند بخاطر مشکلات مالی یا اعتیاد انها مراسمی برگزار می کنیم. در غیر این صورت مراسمی برای انها وجود ندارد .

در کشورهای اسلامی امروزه در ایام کریسمس در باره این روزها بسیار بد گفته می شود. ما در رادیو و تلویزیون این را به کرار می شنویم که در این روزها مسیحی ها به صورت کافران جشن می گیرند. انها قصد دارند که تاریخ برگزاری جشن و خود ایام کریسمس از بین ببرند. اگر ادم عید کریسمس را بی معنی حس کند و پیغام اصلی ان را درک نکند فقط از ان مراسم غذا خوردن و نوشیدن باقی می ماند. اگر به این سادگی این مقوله را بپنداریم ما سد بزرگی را در راه مسیحیت درست نموده ایم.

جالب این است که جشن کریسمس همیشه در بین مسیحیان برگزار نشده. در صد سال گشته مدرکی در این بار وجود ندارد که جشنی در این منظور برگزار می شده است. جشن کریسمس در 170 سال پیش توسط پورتانا ممنوع شد که این سبب شد تا امروزه مسلمانان از ان استفاده کنند و ان را ممنوع اعلام دارند.

ما نباید با این موضوعات خودمان را مشغول کنیم بلکه مهم این است که در این روز ما جشن بگیریم و کلام خدا را به همه برسانیم. ما انجا از تولد عیسی می خوانیم و با اواز فرشتگان هم صدا می شویم و با چوپانان و دانایان ان زمان که در محل تولد عیسی بودند او را ستایش می کنیم.

و بلکه نه تنها در بازارها و مراسم ها بلکه در طویله جایی که عیسی متولد گردید و ما به عنوان یک خانواده مسیحی دور هم جمع می شویم. در انجا ما برادر و خواهرهای ایرانی خود دیدار می کنیم. و خوشحالیم که اولین کسانی که با عیسی هم پیمان شدند ایرانی ها بودند. برادر و خواهرهای المانی ما هم خوشحال هستند که دانشمندیهای ایرانی از سرزمینهای شرقی در انجا حضور داشتند.

در ایران مسیحی هایی هستند که به عنوان فرزندان خدا. عیسی را ستایش و درود می کنند. ارمنی های ایرانی به صورت ازادانه جشن می گیرند. ولی مسلمانانی که در انجا به دین مسیحی ایمان آورده اند نمی توانند در امنیت مراسم برپا کنند و در خطر هستند. تقریبا یک عمل نارحت کننده است که در ایام عید کریسمس کشیش ها با اعضای کلیسا در ایران مورد ازار و اذیت قرار می گیرند و حتی تغیب و مرگ.

مهم! مهم! مهم! مهم! مهم! مهم!

در سال آینده مراسم های بروکه که در تقویم قرار دارند در صفحه کلیسا قرار داده می شود و ما بی صبرانه منتظر این اقدام هستیم.

ایام کریسمس با شرکت ملت های مختلف و ایرانی ها در المان

اسم من دل ارام موسوی است من 6 سال در المان زندگی می کنم و روزهای کریسمس را خیلی دوست دارم. در بازار عید بوهای خیلی خوشمزه ای وجود دارد و چیزهای خیلی جالبی برای دیدن. عید کریسمس من را کمی ناراحت می کند چون من را به یاد و خاطره عید باستانی خودمان عید نوروز می اندازد. عید نوروز تقریباً شبیه عید کریسمس یک عید خانوادگی است که در آن موضوع نور و تاریکی مطرح می باشد. من در این ایام نور و تاریکی را خوب حس می کنم از یک طرف خوشحالم که عیسی مسیح به دنیا آمد و به شکل انسان گردید و جشن می گیریم و از طرفی دیگر ناراحتم که تمام خانواده من نمی توانند از این نعمت استفاده کنند چون آنها مسلمان دنیا آمده اند و از قضیه اطلاعی ندارند. ولی من خیلی خوشحالم که با وجود اینکه من با برادر و خواهرهای دینی خود اجازه دارم

تا این روزها را خوش بگذرانیم چون آنها الان خانواده من هستند. خیلی از ایرانی های مقیم خارج این حس خانم موسوی را دارند. در ایران فقط ارمنی ها می توانند ازادانه جشن بگیرند و شاید هم در شهرهایی ادم بتواند چنداناً عروسک بابانوئل و یا درخت کریسمس را دید.

یک قابلمه با سه پایه

در افریقای جنوبی برای پخت غذا از یک قابلمه سه پایه بر روی اجاق باز استفاده می شود. کلیسای مسیحی هم یک وجه اشتراک با این قابلمه دارد. همانطور که برای غذا درست کردن این قابلمه آماده می شود برای غذای جاویدان ما نیز در کلیسا توسط عیسی مهیا می گردد. به نام او در کلیسا در رسولان 2-4 به این معنی می باشد که کسی غیر از عیسی مسیح نمی تواند ما را رستگار کند چون در زیر این اسمان نام دیگری وجود ندارد که مردم بتوانند از گناهان خود نجات پیدا کنند.

او ارباب است و او خدمتگذار کلیسا. بدون ان هیچ چیزی در کلیسا انجام نمی پذیرد مثل یک قابلمه

بدون غذا می باشد. مشکلات باقی می ماند در کلیسا وقتی مثل اینکه یک پایه از این سه پایه قابلمه نباشد. و اینگونه قابلمه می افتد پایین و تمام مواد داخل ان از بین می روند. در کلیسا این سه پایه بدین ترتیب هستند: **کلام او- برکت او- هدیه ایمان او.**

وقتی کلام خدا در کلیسا جاری نباشد با افکار انسانها جایگزین می شود. بعد این ها مهم گشته و دیگر اهمیت عیسی از بین می رود. بدین ترتیب که می گویند ما باید توسط کارهای خود نجات یابیم نه از طریق برکات خدا. همچنین اتفاقهایی می افتد. کاری که عیسی برای ما انجام داده کوچک و بی اهمیت می گردد. در ایمان هم همینطور است اگر ما ایمان خود را در عیسی و در کارهای او محکم نکنیم و در شن ها ایمان خود را بسازیم او را از دست می دهیم و کنار زده ایم. عیسی مرکز کلیسا است که تمام اعمال در ان به دور او می چرخد. سه پایه کلیسا : **کلام او- برکت او- هدیه ایمان او.** کلیسا را برای ما نگه می دارند.

توماس بنیک

DIE BRÜCKE

گزارش نامه فعالیت های مبلغات مذهبی
برای پناهندگان شهر لایپزیگ

سه ماهه چهارم سال 2013

Hugo Gevers
Zollikoferstr. 21,
04315 LEIPZIG
Tel. 0341 2467685
Mobil: 015771663650
Email: hugo.gevers@gmail.com

Homepage:
www.die-bruecke-leipzig.de

Facebook: Pol
Die Brücke

انها از شرق و غرب و شمال و جنوب خواهند آمد و دور میز پر برکته خدا خواهند نشست. لوقا 13-29. در 24 دتسمبر بازم اعضای کلیسای ما و دیگر بیگانگان دور قابلمه سیاه افریقایی جمع می شوند.وجه چیزی این سال از ان بیرون خواهد آمد؟ولی اینجا موضوع دعوت بر سر غذا نیست بلکه بر سر اتفاق اطراف ان است. نکته اصلی بر سر دعوت با ارزش خدا از ماست.ماجرا تولد عیسی مسیح است. بخوانید در ادامه که چیزهایی این قابلمه سیاه برای شما دارد و همینطور بخوانید که ایرانی های مقیم المان عید کریسمس را چگونه جشن می گیرند.